Toespraak van Kris Hoflack, CEO van Standaard Uitgeverij, bij de presentatie van de Canon van Vlaanderen voor kinderen

Dames en heren, beste collega's, beste vrienden,

Welkom allemaal.

Toen de canon van Vlaanderen voor volwassenen verscheen, was er al meteen heel wat discussie over wat erin stond, wat er niet in stond en vooral over wat er volgens sommigen absoluut niet had mogen instaan. Als historicus denk ik dan meteen: gelukkig laat onze geschiedenis de mensheid niet onverschillig. . Vandaag stellen we de versie voor kinderen voor en ik hoop dat die minstens even veel vragen oproept als de volwassen versie, maar misschien met iets meer wederzijds begrip en tolerantie. Want dat is uiteindelijk wat een goed geschiedenisboek moet doen: nieuwsgierig maken, vragen oproepen en zin geven om meer te ontdekken. Dat is iets wat dit boek doet en dat vind ik ook ontzettend belangrijk.

Gelukkig hebben kinderen een fantastisch talent: ze stellen vragen waar volwassenen soms liever geen antwoord op geven.

Waarom is dat zo? Wie heeft dat beslist? Waarom deden mensen vroeger zulke vreemde dingen? En vooral: waarom moeten we dat eigenlijk allemaal weten?

Het zijn uitstekende vragen. En precies daarom verdienen kinderen ook uitstekende boeken.

Met De Kindercanon van Vlaanderen willen we hen niet vertellen wat ze moeten denken over Vlaanderen. We willen hen laten ontdekken hoe Vlaanderen geworden is wat het vandaag is.

Met verhalen over mensen, gebeurtenissen, ideeën, vergissingen, ontdekkingen en veranderingen.

Want geschiedenis is geen verzameling jaartallen die je uit het hoofd moet leren. Geschiedenis is één groot verhaal. En een goed verhaal is nog altijd de beste manier om nieuwsgierigheid op te wekken.

Als uitgever geloof ik daar heel sterk in. We maken bij Standaard Uitgeverij boeken om te lezen, om van te genieten, maar ook om iets bij te leren. En het mooiste is natuurlijk wanneer die drie dingen samenvallen.

Dat is precies de ambitie van dit boek.

Zo'n boek komt uiteraard niet vanzelf tot stand. Daarom wil ik vandaag uitdrukkelijk iedereen bedanken die eraan heeft meegewerkt.

Mijn bijzondere dank gaat naar Mathilda Masters, die de uitdaging is aangegaan om zestig vensters op onze geschiedenis om te zetten in zestig verhalen voor kinderen. Dat vraagt niet alleen historische kennis, maar ook het talent om ingewikkelde dingen eenvoudig én boeiend te vertellen.

Dank ook aan Benjamin Leroy en Merel Eyckerman, die de verhalen tot leven hebben gebracht met hun illustraties. En die voor het eerst samen aan een boek hebben gewerkt. Dank aan Kris Demey voor de vormgeving.

Ik wil ook Kelly Thyssen en Henk Byls bedanken, die vandaag vanuit hun onderwijservaring mee nadenken over de betekenis van dit boek voor jonge lezers.

Dank aan Wim Heylen en alle mensen van de Canon van Vlaanderen, en aan alle deskundigen die mee de wetenschappelijke en educatieve basis hebben gelegd. Ik wil ook mijn leermeester en oud-professor Manu Gerard bedanken. Zonder hem was dit nooit gelukt.

En uiteraard dank aan alle collega's van Salto en Standaard Uitgeverij, van uitgever en redactie tot vormgeving, productie, marketing en verkoop. Zonder hen lag hier vandaag geen boek, maar hoogstens een goed idee.

Ik wil eindigen met één gedachte.

We spreken vaak over de wereld die we aan onze kinderen willen nalaten. Maar minstens even belangrijk is de kennis, de nieuwsgierigheid en het kritisch vermogen die we hun meegeven om die wereld te begrijpen.

Dat is wat een boek als dit kan doen.

En als kinderen na het lezen van deze canon méér vragen stellen dan ervoor, dan hebben we volgens mij ons werk uitstekend gedaan.

Ik wens De Kindercanon van Vlaanderen heel veel jonge, nieuwsgierige lezers toe.

En om te besluiten wil ik graag het eerste boek aan Manu overhandigen en daarna kan u nog naar een geweldig gesprek luisteren met auteurs en vormgevers die u gaan vertellen hoeveel van hun hart en ziel ze in dit meesterwerk hebben gestoken. Geniet ervan!